

dr. W. Van Vlastuin

"Je zegt niet 'ja' tegen de kerk, maar 'ja' tegen God"

19-07-2010 | door: Jeffrey Schipper

"Je zegt niet 'ja' tegen de kerk, maar 'ja' tegen God," zegt dr. W. van Vlastuin over het doen van belijdenis. "Er was een tijd waarin het vanzelfsprekend was om binnen de kerk belijdenis te doen. Nu leeft steeds meer het besef dat dit niet zo is. Vooral wanneer hele groepen besluiten belijdenis te doen, ontstaat het beeld alsof het er gewoon bij hoort." Belijdenis is vooral een gebruik binnen de christelijke traditie waarbij een christen in het openbaar getuigenis aflegt van zijn of haar geloof. "Vanuit de doop is het een roeping om belijdenis te doen," vervolgt Van Vlastuin, auteur van het boek *Mag ik belijdenis doen?* De Hervormde Hervormde predikant erkent dat belijdenis onder jongeren "spanning" met zich mee brengt. "Men vraagt zich af: meen ik het nou echt en geloof ik oprecht? We moeten ons goed realiseren dat je door de doop al in relatie met God staat. Hij heeft ervoor gekozen met jou in verbondsrelatie te treden."

Hoogspanningskabel

Van Vlastuin wijst op het gevaar van automatisme. "We dienen te beseffen dat Gods kerk heilig is. Deze hoogspanningskabel op een kerkelijke gemeente geeft veel energie, maar misbruik daarvan is dodelijk. Een kerk is niet een clubje mensen, maar de gemeente van God." Vlastuin wijst op Handelingen 5 "waarin beslag op de gemeenschap werd gelegd, terwijl de kerk daardoor tegelijkertijd groeit. Dat besef van heiligheid is nodig in de prediking en opvoeding van onze jongeren."

"In Mattheüs 10:32-33 staat 'Iedereen die mij zal belijden bij de mensen, zal ook Ik belijden bij Mijn Vader in de hemel. Maar wie Mij verloochent bij de mensen, zal ook Ik verloochenen bij mijn Vader in de hemel'. Het doen van belijdenis wordt direct verbonden met zaligheid. Uit je gedrag en levenswandel moet naar buiten komen dat je een volgeling van Christus bent." Van Vlastuin vergelijkt belijdenis met trouwen. "Op je trouwdag is niet alles voor elkaar, het echte huwelijk moet nog volgen, maar die dag is wel een belangrijke drempel die je overgaat."

Belijdenis is beginpunt

De predikant noemt drie kernpunten op die van belang zijn: berouw hebben, de betekenis van Christus voor je leven en je levenswijze. "Dat zijn drie zaken waar het om draait. Ik moet weten dat ik tegenover God een zondaar ben, dat ik heb ontdekt dat alleen Christus mij kan redden en een geschikte Zaligmaker is, en dat ik Christus wil volgen om te strijden tegen de zonde." De predikant voegt toe dat belijdenis doen "niet het eindpunt is, maar het beginpunt". "Het is de taak van de gemeente om daar alert op te zijn. Je bent als gezin voor elkaar verantwoordelijk."

Vorming

Hoe moeten we onze jongeren voorbereiden op het doen van openbare belijdenis? Volgens Van Vlastuin zijn drie dingen van belang. "In de eerste plaats zijn we vanuit de doop geroepen belijdenis te doen. Ten tweede kunnen we niet zomaar belijdenis doen. Net zoals we op de huwelijksdag geen jawoord kunnen uitspreken zonder dat we het menen, zo kunnen we onze relatie met God niet erkennen zonder hart. Ten derde mogen we elkaar erop wijzen dat God ons alles geeft wat ons ontbreekt."

"In de doop heeft Hij beloofd alles te willen doen voor onze zaligheid. Zo mogen we van Hem veel verwachting hebben. Dan wordt de openbare geloofsblijdenis een mooi moment in ons leven waarin we onze overgave aan de Heere uitspreken. Zo krijgt ons hele leven iets van een belijdenis van de Heere voor de mensen. Dat mag ons verlangen zijn: *'Leer mij o God van zaligheden, mijn leven in Uw dienst besteden'*," aldus Van Vlastuin.

Bron : http://www.cip.nl/nieuwsbericht_detail.asp?id=17239

Katwijk, 01-04-2011

DJK : Dit artikel en deze leer uit de hel geleerd en gepropageerd door ds. W. Van Vlastuin, leraar aan het seminarie van de HHK aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, kwam ik onlangs tegen op het internet. Het verbondsautomatisme ten voeten uit dat in het Neocalvinisme in NL geleerd wordt...!! Een schrale troost voor hen die menen dat ik alleen de strijd heb tegen de leer van de afgescheiden kerken. Aan dit soort dingen kunnen we nu merken hoedanig NL op de terugweg is naar de hoer van Rome. Dit zijn nu de leraren die onze studenten op zodanige wijze vergiftigen. Welk een rust zou er zijn wanneer in alle kerken de Heilige Doop als toegang tot het Heilig Avondmaal beschouwt werd, zoals Gods Woord ons leert. In Engeland was dit in sommige gemeenten destijds nog wel het geval, waarbij men pas belijdenis des geloofs deed wanneer men gedoopt werd, na eerst onderzocht en onderwezen te zijn geworden in hetgeen men door het geloof in Jezus Christus deelachtig geworden was. Wat heeft dit vervloekte verbondsautomatisme ons door de tijden heen gebaard? Namelijk, honderdduizenden gedoopte kinderen die op hun 20e levensjaar geacht worden onbekeerd geloofsblijdenis te doen van een geloof wat ze meestentijds niet deelachtig zijn, en waardoor ze een vals kerkelijk recht als toegang tot het HA ontvangen. Maar ook duizenden die trappelend in de rij staan om in de kerken een ambt te gaan bekleden, en waardoor de dood over het leven is gaan heersen. Deze dwazen door de kerken gebaard, onderwijzen anderen in een Weg die ze zelf niet kennen. De honden gaan aan en Gods ware kinderen blijven wenend zitten, en krijgen stenen voor broden. Hoe wordt een verkoren zondaar dan overgebracht van de heerschappij der wet naar de heerschappij der genade? Namelijk, dwars door de geestelijke kruisdood en opstanding van de Heere Jezus Christus, door het geestelijke badwater der wedergeboorte, ofwel door het verdoemende en verzoenende recht Gods, lees daartoe Rom. 6:3-8 met kanttekening van de SV. Ik mailde dit artikel aan een vriend van me, en wilde u zijn reactie niet onthouden. (Dit artikel hebben we ook doorgemailed naar : info@wvanvlastuin.nl)

Van: N.N.

Verzonden: woensdag 30 maart 2011

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp: Belijdenis doen

Geliefde Daan,

Hartelijk dank voor het toesturen van het artikel: "*Doen van belijdenis.*" door dominee van Vlastuin. Ik moet je zeggen dat ik hetgeen deze man daar neerschrijft om te huilen vind en een gruwelijke aantasting van Gods Woord, van de leer die naar de Godzaligheid is en dus van Gods eer. Och, wat hij schrijft, dat werd 60 jaar geleden geleerd in midden orthodoxe gemeenten, waar Confessionelen, Gereformeerde Bonders en Gekrookte Rieters hun neus voor ophaalden en waarmee ontelbaar velen bedrogen werden voor de eeuwigheid.

Ook in kwam ik in mijn tijd dergelijke onzin tegen en ging men van de gruwelijkheden uit, dat een gedoopt mensenkind een schaapje van de Goede Herder was, zodat men de leugens, welke deze zogenaamd rechtzinnige doctor in de godgeleerdheid komt uit de kramen, bij viel om het mij uiteraard zeer kwalijk te nemen, dat ik vanuit de Bijbelse lijnen sprak.

Dominee van Vlastuin verliest bij de bediening van de Heilige Doop het verschil uit het oog van uitwendig en inwendig en durft neer te schrijven dat de Heere in de Heilige Doop heeft beloofd alles te willen doen voor de zaligheid van de dopeling. Dit houdt immers in, dat elke dopeling zalig wordt, want als de Heere iets beloofd dan maakt Hij dat altijd waar. Zou Hij het zeggen en niet doen? Spreken en niet bestendig maken? En dus zijn dopelingen zeker van hun zaligheid. Dan zijn we weer terug bij de roomse kerk, waar je door de doop lid werd van die kerk en daarmee de zaligheid ontving. Wat er dan ook in je leven gebeurt, als je maar gedoopt bent, dan word je behouden en kom je in de hemel.

Dat de Heilige Doop op een kostelijke manier komt uit te beelden, wat er geestelijk en bevindelijk nog met een mensenkind moet gaan gebeuren, als de Heere het, naar Zijn Raad en eeuwig voornemen, komt uit te werken, wordt maar even vergeten. Dat je dus nog geestelijk, bevindelijk en in een weg van recht sterven moet aan de wereld, de godsdienst, jezelf en aan de wet, omdat je dit verdiend hebt door je gruwelijke zondeval, is niet meer aan de orde. Want dat is al gebeurd in de Heilige Doop. En dat je dus bevindelijk en in de volle beleving des harten met Christus moet opstaan uit het water des doods tot het nieuwe leven als kind des Heeren, wordt onlosmakelijk verbonden met de uitwendige bediening van de Heilige Doop. Wat een gruwelijke dwaling! En wat een bedrog van de mensen!

En wat hij van het afleggen van de openbare belijdenis maakt, zet de mens volkomen centraal in het ja-zeggen tegen God. Alsof die mens voor God kiest. Zeker, dat sluit goed aan bij onze tijd en bij hetgeen de mens zo graag wil, maar het is niet naar de Schrift.

Ook is zijn visie op het kerk-zijn volkomen buiten de Bijbelse werkelijkheid, behalve als je het hebt over de Kerk met een hoofdletter. Want in dat geval spreek je bij "Kerk" over de

ware kinderen Gods. Maar hij maakt van een kerkgenootschap, en met name natuurlijk van het Hersteld Hervormde kerkgenootschap een verzameling kinderen des Heeren. Hiermee wordt dus het lidmaatschap van deze kerk verheven tot het lid zijn van de Familia Dei. En dat is toch wel behoorlijk buiten de Schriftuurlijke paden.

Er is toch immers een uitwendig kerklidmaatschap van een kerkgenootschap en een lid-zijn van de Kerke Gods door de inlijving in Christus en de waarachtige wedergeboorte. En het verschil tussen die twee is een verschil van dood en leven, van hel en hemel, van eeuwige smarten in de buitenste duisternis en eeuwige vreugde in de verheerlijking van de Drieënige God. Hoe durft hij het doen van belijdenis direct te verbinden met de zaligheid, terwijl men de Zaligmaker nimmer in de dadelijkheid en in een weg van recht geschonken heeft gekregen. Is dat mensen bedriegen of niet?

Als belijdenis doen vergeleken wordt met trouwen, dan zou ik dus aan elke belijdeniscatechisant moeten kunnen vragen of zij ook de hemelse Bruidegom kennen. En kennen betekent in de Bijbel, liefhebben! Ik ga dus vragen, of zij die hemelse Bruidegom hebben ontmoet en hebben leren beminnen met hun hele hart. Ja, of zij Zijn stem hebben gehoord, Zijn armen om hen heen hebben gevoeld door Zijn omhelzingen en of zij de kussen Zijnsmonds hebben ervaren. Immers wanneer je op aarde met iemand in het huwelijk treedt, dan weet je daar toch ook van.

Och de bruid uit het Hooglied kan precies vertellen aan de dochteren van Jeruzalem wie haar liefste is. Want Hij is blank en rood en Hij draagt de banier boven tienduizend.

Bovendien is het natuurlijk onbegrijpelijk, dat wij terecht belijden, dat de Heilige Doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen en dat we dan de Heilige Doop zouden gaan gelijkstellen met de wedergeboorte. Want de Heere zegt in Johannes 3:3 tegen een Nicodémus en dus tegen een besneden jood: "Tenzij dat iemand wederom geboren wordt hij kan het Koninkrijk Gods niet zien." waardoor Nicodémus als besneden jood dus buiten het Koninkrijk Gods blijkt te zijn, want hij wist niet dat wedergeboorte was.

Hier is het dus duidelijk dat de besnijdenis niet gelijk staat aan de wedergeboorte, waardoor het dus ook helder is, dat de bediening van de Heilige Doop niet gelijk staat aan de wedergeboorte, zodat gedoopten wel degelijk in de dadelijkheid wederom geboren moeten worden in een weg van recht. Wanneer daar drie kernpunten genoemd worden, die bij belijdenis doen van belang zijn, komt dominee van Vlastuin niet verder dan: berouw hebben, de betekenis van Christus voor je leven en je levenswijze.

Berouw hebben kan natuurlijk ook bestaan, omdat men besprongen is door de angsten der hel en zo graag naar de hemel wil. De betekenis van Christus voor je leven komt niet verder dan de verstandskennis, dat Christus belangrijk is voor je leven. En op welke manier Christus dat is wordt niet uitgewerkt. En je levenswijze als belangrijk punt doet vermoeden dat de heiliging van het leven voorwaarde is tot de rechtvaardiging van het leven, hetgeen in de roomse kerk precies eender is. Want daar worden mensen zalig verklaard als zij een bijzonder heilig leven hebben geleid.

Bij het Woord des Heeren leren we wel iets anders en gaat de rechtvaardiging uit en door de schenking van Christus vooraf aan de heiliging. Bovendien is de heiliging een geschenk van Christus door het toepassende werk van de Heilige Geest en is een mens heilig omdat hij in Christus is ingelijfd en mag delen in de heiligheid van Christus. En niet door eigen inspanning, want uit hem wordt in der eeuwigheid geen vrucht gevonden. Dat we vervolgens vanuit de Heilige Doop geroepen zijn om belijdenis te doen is natuurlijk onzin, want we zijn door onze schepping naar het beeld Gods en dus in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid geroepen om Gods Naam en Gods deugden te belijden. In het paradijs bestond de Heilige Doop nog niet en ook de besnijdenis werd niet gepraktiseerd.

Wat is het wonderlijk, als er opgemerkt wordt dat we onze relatie met God niet kunnen erkennen zonder hart, zodat het hart onmisbaar is voor die relatie met God. Welk een dwaasheid, want de relatie met God is er uitsluitend en alleen in Christus, uit Christus en door Christus. Maar over Christus wordt geen woord gerept. Slechts die in Christus is, die is een nieuw schepsel en slechts die heeft een relatie met God. Vervolgens wordt Christus een mensenkind slechts van Israëls God geschonken in een weg van recht en van achter het recht, dus nadat men gestorven is aan zichzelf en aan de eerste Adam onder en door het verdoemende en wraakoefenende recht Gods. Die weg zal dus gekend moeten worden en bewandeld moeten zijn geworden. Anders is men nimmer in Christus ingelijfd en heeft men nimmer een relatie met God, waardoor men dus nog voor eigen rekening over de wereld gaat om eens eeuwig in de smarten van het hellevuur te vertoeven.

Voor dominee van Vlastuin is openbare geloofsbelijdenis een mooi moment in ons leven waarin we onze overgave aan de Heere uitspreken. Het gaat daarbij dus niet om de verheerlijking van het werk Gods in onze ziel, maar om onze overgave aan de Heere. Opnieuw staat de mens centraal en gaat de mens een kerkelijk moment beleven om zijn of haar overgave aan de Heere te presenteren voor het aangezicht van de verzamelde gemeente, alsof het toch wel heel erg belangrijk is wat die mens zogenaamd heeft gedaan. Als we dan beseffen dat dominee van Vlastuin docent is bij de opleiding van predikanten in de hersteld hervormde kerk, zodat de aanstaande predikanten deze visie op belijdenis doen krijgen onderwezen en moeten leren toepassen in hun predicaties, dan is duidelijk hoe ver de getrouwheid aan Gods heilig en onfeilbaar Woord ook in dat kerkverband weg is. Wie zou niet wenen!

Vervolgens is het voor mij ook duidelijk dat waarachtig wederom geboren mensenkinderen in dat kerkverband nimmer de opleiding tot Dienaar des Woords kunnen volgen. Want zij zullen de daar onderwezen leugens niet kunnen verdragen omdat de Heere er gruwelijk door onteerd wordt en Zijn deugden worden aangetast.

Och, Daan, ik kon het niet laten om op dit stuk te reageren, ook al ben ik dat niet gewend.

De hartelijke groeten en in Christus verbonden, teken ik,

N.N.